

רשומות

קובץ התקנות

3036

י"ט בתמוז תשל"ג

19 ביולי 1973

צמוד

- 1642 תקנות רואי-חשבון (דרך פעולתו של רואה חשבון), תשל"ג—1973
- 1645 תקנות המקרקעין (ניהול ורישום) (תיקון), תשל"ג—1973
- 1646 תקנות הנכים (השתתפות המדינה בהוצאות ביטוח למקרה מותו של נכה), תשל"ג—1973
- 1646 תקנות החניכות (טכנאות שיניים) (תיקון), תשל"ג—1973
- 1647 תקנות רישוי עסקים (תנאי תברואה נאותים לבריכות שחיה), תשל"ג—1973
- 1655 תקנות בריאות העם (שימור מצרכי מזון על ידי קרינה) (תיקון) תשל"ג—1973
- 1656 צו הריבית (שינוי שיעורים) (מס' 3), תשל"ג—1973
- 1656 צו הריבית (שינוי שיעורים) (מס' 4), תשל"ג—1973
- 1657 צו הריבית (שינוי שיעורים) (מס' 5), תשל"ג—1973
- 1657 צו מס נסיעות חוץ (פטור) (תיקון מס' 2), תשל"ג—1973
- 1658 צו מס נסיעות חוץ (פטור) (תיקון מס' 3), תשל"ג—1973
- 1658 צו יבוא חופשי (תיקון מס' 6), תשל"ג—1973
- 1659 צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחיר מקסימלי לגפרורים), תשל"ג—1973
- 1659 צו ההקדשות לצרכי צדקה (קרן גן הלאומי ירושלים), תשל"ג—1973
- 1660 צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש 24 : חיפה — צומת גולני — טבריה קטע עוקף מגדל העמק) (איתור תווי), תשל"ג—1973
- 1660 החלטת שר חבר הכנסת, תשל"ג—1973
- 1661 צו הריבית (שינוי שיעורים) (מס' 2), תשל"ג—1973 — תיקון טעות

מדור לשלטון מקומי

- 1661 צו איגוד ערים אזור אילון (ביוב) (תיקון), תשל"ג—1973
- 1662 חוק עזר ללוד (רחצה בבריכות שחיה) (תיקון), תשל"ג—1973
- 1663 חוק עזר לפתח תקוה (מס עסקים עירוני) (תיקון), תשל"ג—1973
- 1664 חוק עזר לצפת (העמדת רכב וחנייתו), תשל"ג—1973
- 1668 חוק עזר לעמק-הירדן (פיקוח על כלבים), תשל"ג—1973
- 1670 חוק עזר לקרית-שמונה (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים), תשל"ג—1973
- 1672 חוק עזר לראמה (אגרת תעודת אישור), תשל"ג—1973
- 1672 תיקון טעות

חוק רואי חשבון, תשט"ו—1955

תקנות בדבר דרך פעולתו של רואה-חשבון

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11 ו-17 לחוק רואי חשבון, תשט"ו—1955,¹ לאחר התייעצות במועצת רואי-חשבון ובלשכת רואי-חשבון בישראל ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: פרשנות

1. בתקנות אלה —

הגדרות

"דו"ח כספי" — מאזן וחשבון ריווח והפסד של נושא הבקורת (להלן — המבוקר) והביאורים וההערות של המבוקר המצורפים אליהם;

"חשבון ריווח והפסד" — לרבות דין וחשבון של ייעוד הרווחים;

"בקורת" — הפעולות שעל רואה חשבון לעשותן כדי שיוכל לחוות דעתו בשאלה באיזו מידה משקף מאזן באופן נאות את מצב העסקים של המבוקר לתאריך המאזן ובאיזו מידה משקף חשבון ריווח והפסד באופן נאות את תוצאות הפעולות של המבוקר לתקופה שנסתיימה בתאריך המאזן.

פרק שני: בקורת

2. (א) רואה חשבון יהיה בלתי-תלוי במבוקר, בין במישרין ובין בעקיפין, וישמור בעבודתו המקצועית על אי-תלות.

אי-תלות

(ב) לא יחווה רואה חשבון דעה על דו"ח כספי של מבוקר, אם רואה החשבון הוא פקידו של המבוקר, פקיד של חברה-אם, של חברה-בת או של חברה שלובה של המבוקר, או פקידו של בעל ענין במבוקר; האמור בתקנת-משנה זו בא להוסיף על תקנת-משנה (א).

(ג) בתקנת-משנה (ב) —

"חברה-בת" ו"חברה שלובה" — כמשמעותם בחוק ניירות-ערך, תשכ"ח—1968;²
"בעל ענין במבוקר" — בעל ענין בתאגיד כמשמעותו בתקנות ניירות ערך (עריכת דו"חות כספיים), תשכ"ט—1969.³

3. רואה חשבון יערוך את הביקורת בעצמו או על-ידי עוזריו שהם בעלי הכשרה מקצועית נאותה.

ביקורת

4. רואה חשבון יעשה את הביקורת בזהירות בזהירות מקצועית ראויה.

זכות זהירות

5. רואה חשבון יתכנן את הפעולות הדרושות לבקורת.

תכנון פעולות
הבקורת

6. רואה חשבון יערוך סקר על הבקרה הפנימית הקיימת אצל המבוקר, ובקביעת פעולות הבקורת הדרושות יביא בחשבון גם את ממצאי הסקר.

סקר על בקרה
פנימית

7. רואה חשבון העושה פעולת בקורת על ידי עוזריו יקיים פיקוח נאות על עבודתם.

פיקוח על
עוזרים

¹ ס"ח תשט"ו, עמ' 27; תשל"א, עמ' 110.

² ס"ח תשכ"ח, עמ' 234.

³ ק"ת תשכ"ט, עמ' 1805.

8. רואה חשבון יעשה את הבקורת בהיקף ובאופן שיש בהם כדי לשמש בסיס מהימן למתן חוות דעת.
9. תוך עריכת הבקורת ינהל רואה החשבון רישומים שיטתיים ויאסוף אותם כראיה לעבודת הבקורת שנעשתה; רואה החשבון ישמור את הרישומים ככל שיהיה דרוש לביצוע בקורת בעתיד.
10. רואה חשבון יבקר בין היתר אם דו"ח כספי ערוך בהתאם לכללי חשבונאות מקובלים ואם יש בו גילוי נאות בהתחשב בנסיבות.

פרק שלישי: חוות דעתו של רואה החשבון

11. (א) חוות דעת של רואה חשבון תיערך בכתב.

(ב) רואה חשבון הנותן חוות דעת יציין —

(1) שהבקורת נעשתה בהתאם לתקני בקורת הקבועים בתקנות אלה ולתקנים המקובלים אצל רואי החשבון;

(2) שהדו"ח הכספי משקף באופן נאות בהתאם לכללי חשבונאות מקובלים את מצב העסק ליום המאזן ואת תוצאות הפעולות לתקופה שנסתיימה באותו יום.

12. רואה חשבון יסתייג מדו"ח כספי או מפריט הכלול בו או יביע הימנעות מלחוות דעה לגביו או לגבי פריט שבו כל אימת שהדין והחשבון אינו ראוי לחוות דעת כאמור בתקנה 11; תקנה זאת באה להוסיף על האמור בשאר התקנות שבפרק זה.

13. רואה חשבון יכתוב בחוות דעתו הסתייגות מן הדו"ח הכספי או מפריט שבו, לפי הענין, שלגביהם הוא סבור, לאור הבקורת שערך בהתאם לאמור בפרק השני, כי נתקיים אחד מאלה:

- (1) הדו"ח הכספי אינו ממלא אחר כללי החשבונאות המקובלים;
- (2) אין בדו"ח הכספי גילוי נאות של ענין הדרוש כדי לשקף בצורה נאותה את מצב העסקים של המבוקר ואת תוצאות פעולותיו;
- (3) הסכום שבדו"ח הכספי או האופן שהוצג בו פריט כל שהוא אינם נכונים;
- (4) כללי החשבונאות לא הוחלו כדרך שהוחלו לתקופת הדו"ח הקודם, וזולת אם ניתן בדו"ח הכספי גילוי נאות לשינוי ולהשפעתו, ורואה החשבון סבור שהשינוי מוצדק לאור כללי חשבונאות מקובלים;
- (5) הדו"ח הכספי אינו ערוך בהתבסס על ספרי החשבון של המבוקר.

14. רואה חשבון ינהג על-פי הוראות תקנה 17, במקום להסתייג מפריטים מסויימים בלבד בדו"ח, אם אותם פריטים כה רבים או כה מהותיים עד כדי היות הדו"ח הכספי בכללותו בלתי נכון.

15. רואה חשבון יכתוב בחוות הדעת כי הוא נמנע מלחוות דעה על דו"ח כספי או על פריטים מסויימים שבו, אם נתקיים אחד מאלה:

- (1) הוא לא קיבל את כל הידיעות והביאורים שהיו דרושים לו לחוות דעתו על אותו דו"ח או אותם פריטים שבו;

- (2) הוא לא ערך בקורת בהיקף הדרוש לשם מתן חוות-דעת בין בשל הגבלה שהגביל אותו המבוקר ובין בגלל כל טעם אחר ;
- (3) הוא לא קיבל את הידיעות הדרושות לו כדי להעריך תוצאותיו של אירוע העשוי, לדעתו, להשפיע על המצב העסקי של המבוקר או על תוצאות פעולותיו המשתקפות באותו דו"ח כספי ;
- (4) אין אפשרות לקבוע לפי רשומותיו של המבוקר אם הדו"ח הכספי אמנם משקף בצורה נאותה את מצב עסקיו של המבוקר ואת תוצאות פעולותיו.

חובת הימנעות
כללית

16. רואה חשבון יימנע מחוות דעת על דו"ח כספי כולו, במקום להימנע לגבי פריטים מסויימים שבו בלבד, כאשר הפריטים שלגביהם חייב רואה החשבון להימנע כאמור בתקנה 15 הם כה רבים או כה מהותיים עד כדי להטיל ספק במהימנות התמונה הכללית על מצב העסקים או תוצאות הפעולות כפי שהיא משתקפת בדו"ח הכספי.

17. אם הדו"ח הכספי אינו משקף נכונה את מצב עסקי החברה או את תוצאות פעולותיה, או שהוא מטעה, על רואה-החשבון לכתוב חוות דעת שלילית לגבי הדו"ח.

חוות-דעת
שלילית

18. הסתייגות, הימנעות או חוות דעת שלילית, בקשר לדו"ח כספי, יהיו ברורים ולא ישאירו ספק ביחס למשמעותם, ובין היתר —

תוכן הסתייגות,
הימנעות או
חוות-דעת
שלילית

- (1) רואה החשבון יכתוב בצורה מפורשת ומנומקת את דבר הסתייגות ההימנעות ממתן חוות דעת, או מתן חוות הדעת השלילית, הכל לפי הענין ;
- (2) הסתייגות או הימנעות תגדיר את הפריטים והנסיבות ש אליהם היא מתייחסת ;

(3) הסתייגות מפריט מסויים תבהיר את השפעתה על הדו"ח הכספי והשפעה זו תיאמד בכסף.

19. רואה חשבון שכלל הסתייגות או הימנעות בחוות-דעתו על דו"ח כספי של שנה פלונית, חייב לחזור עליה גם בחוות דעתו לגבי דו"ח כספי שלאחר-מכן כל עוד קיימת העילה להסתייגות או להימנעות וכל עוד יש באותה עילה השפעה מהותית על מהימנותו של הדו"ח הכספי או על התמונה של מצב העסקים או תוצאות הפעולות.

חובת חזרה
על הסתייגות
והימנעות

פרק רביעי: הוראות שונות

20. על רואה החשבון להודיע למבוקר על כוונתו לתת חוות דעת שלילית בקשר לדו"ח כספי או להסתייג מפריט שבו או להימנע מלחוות דעה בקשר אליו או בקשר לפריט שבו.

חובת הודעה
למבוקר

21. (א) רואה חשבון רשאי, אם הוא משוכנע כי הדבר נכון לאור שיקולים מקצועיים מקובלים, לסטות מהתקנים הקבועים בפרק השני או מהחובות הקבועות בפרק השלישי, ואם סטה כאמור, יכתוב בחוות דעתו את פרטי הסטיה ואת הנימוקים לה.

סטיות

(ב) האמור בתקנת-משנה (א) אינו בא לגרוע מאחריותו של רואה-החשבון לחוות את דעתו אם הדו"ח הכספי משקף באופן נאות את מצב העסקים ליום המאזן ואת תוצאות הפעולות לתקופה שנסתיימה באותו יום.

22. רואה חשבון רשאי להוסיף לחוות דעתו פרטים נוספים בדבר נהלי בקורת שנקט או בדבר מצב העסקים של המבוקר, אם לדעתו הם דרושים אף אם אינם מן הדברים שחייבים לציין לפי תקנות 11, 18 או 19; ובלבד שלא יהיה בהוספת הפרטים הנוספים כדי להטעות.

23. היה הדבר דרוש בנסיבות הענין, יבקש רואה החשבון להופיע לפני הדירקטוריון של המבוקר.

24. מי שפעל בהתאם לתקן, להוראה או להנחיה של לשכת רואי חשבון בישראל, שאינם סותרים במפורש או מכללא תקנה מתקנות אלה, רואים אותו כאילו פעל בהתאם לתקני בקורת מקובלים, אלא אם יוכח כי פעולתו בנסיבות שבהן נעשתה לא היתה סבירה.

25. תחילתן של תקנות אלה היא כתום שלושה חדשים מיום פרסומן.

26. לתקנות אלה ייקרא "תקנות רואי חשבון (דרך פעולתו של רואה חשבון)", תשל"ג—1973.

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

י"ב בתמוז תשל"ג (12 ביולי 1973)
(חמ 70466)

חוק המקרקעין, תשכ"ט—1969

תקנות בדבר ניהול ורישום

בתוקף סמכותי לפי סעיף 168 לחוק המקרקעין, תשכ"ט—1969¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 84א לתקנות המקרקעין (ניהול ורישום), תשל"ג—1969², במקום תקנת משנה (א) יבוא:

"(א) בקשה למתן אישור כי מקרקעי יעוד חדלו לשמש ליעודם כאמור בסעיף 110 לחוק, תוגש מאת בעל המקרקעין או מאת ועדת תכנון ובניה כמשמעותה בחוק התכנון לממונה על המרשם בחמישה עתקים ובצירוף תכנית שאישרה אותה הועדה המחוזית; אם הוגשה בקשה כאמור מאת ועדת תכנון ובניה כמשמעותה בחוק התכנון תעביר הועדה העתק מהבקשה לבעל המקרקעין."

2. תחילתן של תקנות אלה ביום השלושים לאחר פרסומן.

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המקרקעין (ניהול ורישום) (תיקון)", תשל"ג—1973.

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

ג' בתמוז תשל"ג (3 ביולי 1973)
(חמ 70190)

¹ ס"ח תשכ"ט, עמ' 259; תשל"א, עמ' 164; תשל"ג, עמ' 18.
² ק"ת תשל"ל, עמ' 657; תשל"א, עמ' 100; תשל"ב, עמ' 82, עמ' 324.

חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט—1959 [נוסח משולב]

תקנות בדבר השתתפות המדינה בהוצאות ביטוח
למקרה מותו של נכה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 43 ו-48 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט—
1959 [נוסח משולב]¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. נכה הזכאי לתגמולים ושנערך לזכותו במקרה מותו ביטוח חיים על ידי ארגון נכים יציג, ישתתף אוצר המדינה בהוצאות הביטוח בסכום של חמש לירות לחודש.
2. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973).
3. תקנות הנכים (השתתפות המדינה בהוצאות ביטוח במקרה מותו של נכה), תשל"ב—1971² — בטלות.
4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנכים (השתתפות המדינה בהוצאות ביטוח במקרה מותו של נכה), תשל"ג—1973".

משה דיין
שר הבטחון

י"ח בסיון תשל"ג (18 ביוני 1973)
(חמ 731013)

¹ ס"ח תשי"ט, עמ' 276; ס"ח תשל"א, עמ' 125.
² ק"ת תשל"ב, עמ' 350.

חוק החניכות, תשי"ג—1953

תקנות בדבר תקופת החניכות, הגיל המינימלי
וההשכלה המינימלית בטכנאות שיניים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 4 ו-5 לחוק החניכות, תשי"ג—1953¹, אני מתקין
תקנות אלה:

1. במקום תקנה 1 לתקנות החניכות (טכנאות שיניים), תשכ"ד—1964², יבוא:
"תקופת החניכות 1. תקופת החניכות בטכנאות שיניים היא שלוש שנים."
2. תחילתן של תקנות אלה ביום השלושים לאחר פרסומן ברשומות.
3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות החניכות (טכנאות שיניים) (תיקון), תשל"ג—1973".

יוסף אלמוגי
שר העבודה

ג' בתמוז תשל"ג (3 ביולי 1973)
(חמ 75065)

¹ ס"ח 128, תשי"ג, עמ' 108.
² ק"ת 1560, תשכ"ד, עמ' 976.

חוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968

תקנות בדבר תנאי תברואה נאותית לבריכות שחיה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968, אני מתקין תקנות אלה:

פרק א': פרשנות

1. בתקנות אלה —

"בררכת שחיה" או "ברכת" — מכל מים בנוי לשחיה;

"הל"ת" — הוראות למיתקני תברואה, תש"ל—1970, שניתנו לענין תקנה 1 לתקנות תכנון ובניה (בקשה להיתר, תנאים ואגרות), תש"ל—1970,² באישור שר הפנים,³ שעותק מהן מופקד בלשכות הברואות המחוזיות והנפתיות;

"חיסוי" — תהליך של השמדת חידקים;

"מנהל" — המנהל הכללי של משרד הברואות או מי שהוא הסמיך אותו;

"ניקוי" — תהליך של סילוק הזיהום הנראה לעין, הניתן למישוש או הנותן ריח;

"עומק הברכת" — המירוות שבין מפלס שפת תעלת הגלישה לבין קרקעית הברכת;

"תעלת גלישה" — תעלה בקצה העליון של דפנות הברכת, המיועדת לקלוט את עדפי מי הברכת הגולשים לתוך התעלה.

פרק ב': רשיון

2. לא יאושר לאדם רשיון לפי סעיף 6 לחוק לעסק של ברכת שחיה ולא ינהל אדם ברכת שחיה, אלא אם הוא ממלא אחר הוראות תקנה 3 או 4 ונתמלאו בברכת התנאים המפורטים בתקנות 5 עד 50 להנחת דעתו של המנהל.

3. (א) לבקשת רשיון לברכת שחיה יצורפו תוכניות היתר הבניה לפי חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965,⁴ שיצוינו בהן פרטים אלה:

(1) רחבה, ארכה ועמקה של הברכת;

(2) מיקומם ומידותיהם של תעלת הגלישה, צינורות, הספקת המים לברכת והצינורות לניקוי הברכת;

(3) סימון ציפוי הקרקעית והדפנות של הברכת וצבעו על גוונים;

(4) סימון שיפועי קרקעית הברכת;

(5) סימון סולמות הכניסה לברכת;

(6) רחבו, ארכו, גבהו, שטחו ויעודו של כל חדר הנמצא בחצרי הברכת;

(7) מיקומם ומידותיהם הפנימיות של כל פתחי האוויר בחדרים; היה האוויר מוכאני, יצוינו המיתקנים וההספקים שלהם;

(8) סימון ציפוי הקירות בחדרי השירות, גובה הציפוי וצבעו על גוונים;

(9) סימון שיפועי הרצפות בחדרי השירות;

¹ ס"ח 537, תשכ"ח, עמ' 204; 666, תשל"ב, עמ' 154.

² ק"ח 2581, תשל"ל, עמ' 1841.

³ י"פ 1645, תשל"ל, עמ' 2545.

⁴ ס"ח תשכ"ה, עמ' 307; תשכ"ט, עמ' 223.

הנדרות

תנאים כלליים
לאישור רשיון

ציורף נספחים
לבקשת הרשיון

(10) סימון הקבועות הסניטריות, האבזרים, צינורות הספקת המים וצינורות

סילוק השפכים, בציון קטרם ושיפועם ;

(11) סימון המיקום והסוג של כל ציוד המיועד להפעלת הבריקה ;

(12) סימון מיתקני החסנת האשפה ונפחם.

(ב) הסימון לענין פסקאות (10) ו-(11) של תקנת משנה (א), יהיה בהתאם

לשרטוטים לדוגמה המופיעים בהל"ת, עמ' 111 עד 115.

(ג) קנה המידה של התרשימים ההנדסיים יהיה 1:100, ורשאי המנהל לדרוש

שקנה המידה של חלק מהתרשימים או של כולם יהיה 1:50.

4. הוראות תקנה 3 לא יחולו על אדם המגיש בקשה לחידוש רשיון אם נתקיימו תנאים

אלה :

(1) מאז האישור האחרון של העסק לא חלו שינויים בפרטים האמורים

בתקנה 3, ותכניות היתר הבניה כאמור בתקנה 3(א) משקפות את המצב

הקיים ;

(2) צורפה הצהרה חתומה בידי המבקש כי הנספחים שהוגשו כאמור בתקנה 3

לענין בקשה קודמת משקפים את המצב הקיים בעת הגשת הבקשה לחידוש

הרשיון.

פרק ג' : הבריקה

5. (א) הבריקה תהיה בנויה מחומר אטים למים.

מבנה הבריקה

(ב) דפנות הבריקה וקרקעיתה יהיו חלקים.

(ג) במקומות שעומק הבריקה אינו עולה על 1.75 מטר, תהיה קרקעיתה בנויה

באופן המונע החלקה, ושיפוע הקרקעית לא יעלה על 1:20 ; המנהל רשאי להתיר שיפוע

שלא יעלה על 1:15.

(ד) דפנות הבריקה יהיו מאונכים.

(ה) פינות החיבורים שבין דפנות הבריקה ובין הדפנות לקרקעית יהיו מעוגלות.

(ו) צבע דפנות הבריקה וקרקעיתה יהיה תכלת או לבן.

6. (א) לפחות 30% משטח הבריקה יהיה בעומק שלא יעלה על 1.50 מטר.

עומק הבריקה

(ב) העומק בקצה הרדוד של הבריקה לא יעלה על מטר אחד.

(ג) המנהל רשאי להתיר עמקים שונים מהקבועים בתקנות-משנה (א) ו-(ב).

7. (א) הפרש של כל 20 ס"מ בעומק המים יסומן על דפנות הבריקה ועל שפותיה

סימון עומק

באופן בולט.

(ב) המעבר למים שבעומק של 120 ס"מ יסומן על ידי פס בצבע אדום על קרקעית

הבריקה לכל רחבה ועל דפנותיה, וכן על ידי שלטי אזהרה התלויים על חבל מעל למים

ועליהם כתוב בעברית ובלועזית "סכנה - מים עמוקים".

8. (א) בעומק של 1.20 מטר משפת תעלת הגלישה ייבנה מדרג.

מדרג

(ב) המדרג יבלוט מדופן הבריקה למרכזה לא פחות מ-12 ס"מ ולא יותר מ-15

ס"מ, ויקיף את כל החלק העמוק של הבריקה.

(ג) צבע המדרג יהיה כהה.

9. תעלת הגלישה תקיף את כל הבריקה ברציפות ויקויימו בה הוראות אלה :

- (1) היא תהיה בנויה מחומר אשר שטח פניו חלק וניתן לניקוי, להנחת דעתו של המנהל ;
- (2) היא תהיה גלויה לעין במבט מלמעלה ;
- (3) בקרקעיתה יהיו פתחי ניקוז ; קטרם לא יהיה פחות מ-5 ס"מ והמרחק בין הפתחים לא יעלה על 3.50 מטר ;
- (4) קוטר הצינור להוצאת המים המתנקזים יהיה לפחות 5 ס"מ ;
- (5) עומק התעלה יהיה לפחות 10 ס"מ ורחבה לפחות 12 ס"מ, והיא תוקף במחסום בגובה של 10 ס"מ לפחות מעל מפלס המדרכה המקיפה את הבריקה וברוחב של 30 ס"מ לפחות ; אולם אם רוחב התעלה 30 ס"מ או יותר, רשאי המנהל להתיר תעלה ללא מחסום ובעומק של פחות מ-10 ס"מ ;
- (6) שיפוע קרקעית התעלה יהיה לפחות 1:40 בכיוון אל פתחי הניקוז ;
- (7) שפת התעלה תהיה מפוסלת ותתאים למאחו יד ; גבהה יהיה לפחות 4 ס"מ.

סולמות

10. בתוך דפנות הבריקה יהיו סולמות שלא יבלטו אל תוך הבריקה ; המרחק בין סולם לסולם לא יעלה על 24 מטר בקו שפת הבריקה ומיקומם יהיה להנחת דעתו של המנהל.

11. על בריכה שיש בה מקפצה יחולו גם הוראות אלה :

- (1) בבריקה יוקצה שטח נפרד לקפיצה (להלן בתקנה זו — השטח), וצורת הפרדת השטח וסימניה יניחו את דעתו של המנהל ;
- (2) גובה המקפצה לא יעלה על 3 מטר או גובה אחר שאישר המנהל ;
- (3) ממדי השטח ועמקו מתחת לפני המים יהיו כנקוב להלן, הכל בהתאם לגובה המקפצה :

גובה מיתקן הקפיצה מעל פני המים	עומק הבריקה המינימלי מתחת לפני המים	אורך השטח המיועד לקפיצה	רוחב השטח המיועד לקפיצה
1.00 מטר או פחות	2.50 מטר	5.50 מטר	4.50 מטר
מעל 1.00 מטר ועד 3.00 מטר	3.50 מטר	6.50 מטר	5.50 מטר

- (4) יהיה מעקה בשני צדי המדרגות אל המקפצה ובשני צדי קרש הקפיצה עד לנקודה הנמצאת בקו אנכי מעל קצה שפת הבריקה.

בריקה לפעוטות

12. על בריכת פעוטות יחולו הוראות נוספות אלה :

- (1) היא תהיה מופרדת לחלוטין מבריקת השחיה הכללית ;
- (2) איכות המים תהיה בהתאם לתקנות 13 (ב) (1), (2) ו-(3) ;
- (3) עומק המים לא יעלה על 0.65 מטר ;
- (4) בכל עת שיש מתרחצים בבריקה תוזרם לבריקה תוספת מים שספיקתם תהיה לפחות 15% מכמות המים בבריקה, לשעה ;
- (5) הבריקה תרוקן ותנוקה לפחות פעמיים ביום ;
- (6) אין להחזיר את מי הבריקה למסננים.

פרק ד': המים, הספקתם, איכותם וטיהורם

13. (א) המים המוזרמים לחצרי בריכת השחיה יהיו באיכות מי-שחיה כנקבע בכל דין אך רשאי המנהל להתיר הזרמת מי-ים בתנאים שיקבע בהיתר, ובלבד שמי-ים יוזרמו רק לתוך הבריכה; לענין הוראה זו, "ים" — הים הפתוח וים כנרת.

(ב) בעת הרחצה יתקיימו במי הבריכה גם הוראות אלה:

(1) ריכוז חומר החיטוי הפעיל במים יהיה בחלקים למיליון —

(א) בכלור — 0.4 עד 0.7 ;

(ב) בברום — 0.2 עד 0.4 ;

(ג) בחומר אחר — כפי שאישר המנהל ;

(2) ההגבה (pH) תהיה בין 7.0 ל-8.0 ;

(3) לא יימצאו במים יותר מ-10 חידקים מקבוצת קוליפורם ב-100 סמ"ק ;

(4) צלילות המים תהיה כך שממרחק של 10 מטר אפשר יהיה להבחין בעיגול שחור בקוטר של 15 ס"מ, אשר יושם על רקע לבן בקרקעית הבריכה בקצה העמוק ;

(5) מידת החום של המים בבריכה בעומק של חצי מטר מתחת לפני המים לא תעלה בחדשי הקיץ על 24 מעלות צלזיוס, אלא אם קבע המנהל אחרת.

14. בין מערכת צינורות הספקת המים לבין מערכת צינורות המים של הבריכה יהיה מירווח אוויר של 25 ס"מ לפחות שימנע יניקה חוזרת של מים אל רשת צינורות האספקה.

15. לא יהיו חיבורים מצולבים בין צינורות הספקת המים לבין צינורות הבריכה וציוד הטיהור והחיטוי של מי הבריכה.

16. פתחי הכניסה של צינורות המים לבריכה —

(1) יותקנו בעומק של 30 ס"מ מתחת למפלס השפה של תעלת הגלישה ;

(2) המרחק ביניהם לא יעלה על 4 מטר ;

(3) יצוידו במנגנון לוויסות ספיקת המים ביניהם.

17. הזמן הדרוש למילוי הבריכה במים לא יעלה על 6 שעות, אלא אם המנהל התיר פרק זמן ארוך יותר למילוי.

18. פתחי ההרקה —

(1) יותקנו במקום הנמוך ביותר בקרקעית הבריכה ובאופן המונע מערבולות ;

(2) המרחק בין פתח ההרקה לדופן הקרוב ביותר של הבריכה לא יעלה על 3 מטר ;

(3) המרחק בין הפתחים לא יעלה על 6 מטר.

19. (א) הזמן הדרוש להרכת הבריכה ממים לא יעלה על 8 שעות.

(ב) המנהל רשאי לדרוש —

(1) שבריכת השחיה תורק ממימיה בתדירות שיקבע לגביה ;

(2) שהבריכה תורק ביום שיקבע.

איכות המים

מירווח אוויר
במערכת
צינורות המים

איפור חיבורים
מצולבים

פתחי הכניסה
של צינורות
המים

זמן מילוי
הבריכה

פתחי ההרקה

הרכת הבריכה

20. המים המתנקים מתעלת הגלישה לא יוחזרו אל הבריכה, אך רשאי המנהל להחזיר החזרה דרך מערכת סינון וחיתוי ולפי תנאים שיקבע, ובתנאי שלפחות מחצית כמות מיהמתחור יחזרו דרך תעלת הגלישה.

מי תעלת
הגלישה

21. (א) בבריכה יותקן ציוד למחזור מים (רצירקולציה), לסינון, לעצירת שערות ולהוספת קואגולנט; בציוד זה יתקיימו הוראות אלה:

מחזור המים
וסינון

- (1) הוא יאפשר סינון מי הבריכה תוך 8 שעות;
 - (2) מהירות הסינון, במסנני חול, לא תעלה על 7.5 מ"ק לשעה לכל 1.0 מ"ר של שטח סינון, ובסננים מאדמה דיאטומית — לא תעלה על 5.0 מ"ק לכל 1.0 מ"ר של שטח הסינון;
 - (3) מהירות השטיפה הנגדית במסננים תהיה לא פחות מ-25.0 מ"ק לשעה לכל 1.0 מ"ר של שטח סינון;
 - (4) מי השטיפה לא יוחזרו לבריכה אלא יורחקו לביוב.
- (ב) המנהל רשאי להתיר שיטה אחרת לטיהור ולסינון של המים.

22. (א) בבריכה יותקן ציוד לחיטוי אוטומטי ורצוף של המים לאחר הסינון.
(ב) החיטוי יבוצע בכלור, בברום או בתומר אחר שאישר לכך המנהל.

חיטוי מי
הבריכה

23. כאשר החיטוי מבוצע בכלור, יוחזקו הכלוריינטור ומכלי הכלור במבנה נפרד שמפלט רצפתו גבוה מפני הקרקע הסמוכים אליו; במבנה זה תוחזק מסכתגז, במצב תקין ומוכנה לשימוש, במקום שהגישה אליו פתוחה בכל עת.

החזקה
מכלי כלור

24. בשעת פתיחת הבריכה וכל ארבע שעות לאחריה עד לסגירתה תבוצע בדיקת ריכוז הכלור או ריכוז ברום ובדיקת הגבה (pH) במי הבריכה, בעזרת אורתוטולדין.

בדיקת ריכוז
הכלור והגבה

25. תוצאות הבדיקה לפי תקנה 24 יירשמו ביומן; תברואן מוסמך רשאי בכל עת סבירה לעיין ביומן.

רישום ביומן

26. הוספת חמרים זולת המנויים בתקנה 22 טעונה אישור המנהל.

רשות לאסור
שימוש בחומר
מסויים

27. כל זמן שהבריכה פתוחה לשימוש יגיע גובה פני המים בבריכה למפלס שפת תעלת הגלישה.

גובה פני המים
בבריכה

פרק ה': החצרים מסביב לבריכה והבנינים

28. הבריכה תוקף מדרכה לפי הוראות אלה:

מדרכה

- (1) רחבה לא יפחת, בבריכה פתוחה — מ-2 מטר, ובבריכה בתוך בנין — מ-1.20 מטר;
- (2) שיפועה יהיה 1:40 בכיוון מהבריכה החוצה;
- (3) היא תהיה מרוצפת בחומר ובצורה המונעים החלקה;
- (4) היא תנוקז ממי עודף וממי שטיפה, להנחת העתו של המנהל.

נידור השטח
המקיף את
הבריכה

29. (א) השטח המרוצף המקיף את הבריכה יופרד מיתר השטחים של חצרי הבריכה בגידור בגובה של 1.20 מטר לפחות.

(ב) הכניסה לשטח המגודר לא תהיה מהצד העמוק של הבריכה.

30. בכניסה לשטח המרוצף והמגודר יותקן מיתקן לשטיפת רגליים אשר יבטיח שטיפה יעילה של רגלי הנכנסים, במים המכילים כלור פעיל. בריכוז של 0.4 חלקים למיליון לפחות; בקרבת הכניסה תותקן מקלחת; מיתקן שטיפת הרגליים והמקלחת יהיו מחוברים לנקז הבריכה על ידי מחסומים.

מזרקות שתיה

31. כל זמן שהבריכה פתוחה יסופקו מי שתיה חינם על ידי מזרקות שתיה הממלאות את הדרישות המנויות בהל"ת והמותקנות בחצרי הבריכה ביחס של ברו אחד לכל 100 מבקרים.

חדרי שירות

32. (א) בקרבת הבריכה ימצאו חדרי שירות לשימוש המבקרים, לפי הוראות אלה:

- (1) המבנים יהיו בנויים מחמרי בניה קשים;
- (2) הרצפות יהיו עשויות מחומר אטום למים המונע החלקה, ובנויות בצורה שתאפשר ניקוז וניקוי נוחים;
- (3) מעמדים לרגליים וספסלים יהיו עשויים מחומר אטום למים;
- (4) הקירות יהיו מצופים בחומר חלק שאינו סופג רטיבות וניתן לניקוי בקלות;
- (5) חדרי שירות יהיו מוארים ומאווררים להנחת דעתו של המנהל;
- (6) חדרי שירות יכללו את המיתקנים שלהלן, הכל במספר הנקוב:
 - (א) חדרי הלבשה;
 - (ב) תאי בית שימוש: 1 לכל 100 גברים ו-1 לכל 75 נשים;
 - (ג) משתנות: 1 לכל 40 גברים;
 - (ד) כיורים: 1 לכל 100 מתרחצים;
 - (ה) מקלחות: 1 לכל 60 מתרחצים.

(ב) לצורך קביעת מספר התאים והמיתקנים בחדרי השירות יחושב מספר הגברים והנשים כשווה.

(ג) השטח הכולל של חדרי ההלבשה יחושב לפי מטר מרובע אחד לכל 10 מתרחצים.

(ד) לענין תקנה זו יחושב מספר המתרחצים על ידי הכפלה ב-3 של מספר המתרחצים המקסימלי המותר בבריכה בעת ובעונה אחת, בהתאם לתקנה 46.

(ה) מצא המנהל בכל עת שהיא אחרי הפעלת הבריכה כי מספר חדרי השירות, התאים והמיתקנים בחדרי השירות הקיימים במקום אינו מספיק לצרכי המבקרים, רשאי הוא לדרוש תוספת להם.

תאי בתי שימוש

33. על תא בית השימוש יחולו הוראות אלה:

- (1) הקירות יהיו מצופים באריחי קיר בהירים עד לגובה של 1.50 מטר לפחות ומעל גובה זה טיח וסיד בגוון בהיר;
- (2) קבועות השרברבות ימלאו אחר הדרישות המנויות בהל"ת;
- (3) הקבועות ויתר הצידוד יהיו תקינים, שלמים ונקיים.

משתנות

34. על משתנה יחולו הוראות אלה:

- (1) היא תמלא אחר הדרישות המנויות בהל"ת;

- (2) היא תהיה מצוידת במכשיר הדחה אוטומטי המופעל שלוש פעמים או יותר בשעה, והממלא אחר הדרישות המנויות בהל"ת ;
- (3) היא תהיה תקינה, שלמה ונקיה.

כיוורים

35. על כיוור יחולו הוראות אלה :

- (1) הקירות סביבו יהיו מצופים באריחי קיר בהירים עד לגובה של 0.60 מטר לפחות מעל הכיוור ולפחות 0.30 מטר מצדו ;
- (2) הוא ימלא אחר הדרישות המנויות בהל"ת ;
- (3) הוא יהיה תקין, שלם ונקי ;
- (4) לידו יימצאו —
- (א) ברזי מים ;
- (ב) מגבות ניר ומכל לאיסופן או מיתקן לגלילי מגבות בד סובבות שאינן מאפשר שימוש חוזר.

מקלחת

36. על מקלחת יחולו הוראות אלה :

- (1) במקלחת שבתוך בנין יהיו הקירות מצופים באריחי קיר בהירים עד לגובה של 2.00 מטר לפחות, ומעל גובה זה טיח וסיד בגוון בהיר ;
- (2) בבריכות שבתוך בנין יוספקו בחורף גם מים חמים ;
- (3) היא תהיה מחוברת לנקז המבנים ;
- (4) היא תמלא אחר הדרישות המנויות בהל"ת ;
- (5) היא תהיה תקינה, שלמה ונקיה.

פרק ו' : תחזוקה ונקיון

סילוק שפכים

37. מי הבריכה, המים המתנקזים מתעלת הגלישה, מי שטיפה ושפכים אחרים יסולקו למערכת ביוב ציבורית באופן שלא יגרום להצפת מערכת הביבים ; שפכים שאין אפשרות להזרימם למערכת ביוב ציבורית יסולקו באופן שלא יסב נזק או מפגע לחצרי הבריכה או לסביבה, ובהתאם לאישור מיוחד מאת המנהל.

איסוף אשפה

38. לרשות מבקרי הבריכה יועמדו מכלים לאיסוף אשפה, והם —

- (1) יהיו מדגם שאישר המנהל ;
- (2) יימצאו במקומות רבים בכל חצרי הבריכה להנחת דעתו של המנהל ;
- (3) יהיו ניתנים להזזה בנקל ;
- (4) יהיו עשויים מחומר חלק ובלתי מחליד שאינו סופג רטיבות ;
- (5) יסומנו במיוחד ובצורה בולטת ;
- (6) ירוקנו לפחות פעם אחת ביום ;
- (7) ינוקו אחרי כל הרקה.

החסנת אשפה

39. (א) האשפה שנאספה במכלים כאמור בתקנה 38 תוחסן במכלים מרכזיים אשר —

- (1) יהיו מדגם שאישר המנהל ;
- (2) יהיו בעלי נפח קיבול המאפשר החסנת אשפה המצטברת בממוצע במשך שלושה ימים ;
- (3) יעמדו במקום מיוחד המיועד לכך ;

(4) יהיו חקינים, שלמים ומכוסים.

(ב) עם הרחקת האשפה ינוקה המכל ויישטף.

(ג) בקרבת מקום המכלים המרכזיים יותקן ברז עם הברגה לחיבור צינור גמיש.

(ד) שפכים מניקוי מכלי האשפה יורחקו דרך מחסום רצפה אל נקו המבנים.

40. פסולת מוצקת שאינה מסולקת על ידי רשות מקומית תסולק, באופן שלא יסב נזק או מפגע לחצרי הבריכה או לסביבה, למקום שאישר לכך המנהל.

פילוק פסולת
מוצקת

41. (א) כל זמן שהבריכה פתוחה יימצא בחצרי הבריכה אדם האחראי מטעם בעל הבריכה לעניני תחזוקה ונקיון (להלן — סדרן).

תחזוקה ונקיון

(ב) בחצרי הבריכה יימצאו בכל עת כלים וחמרים הדרושים לתחזוקה ולפעולות ניקוי וחיטוי.

(ג) חצרי הבריכה, המיתקנים, הציוד, חדרי השירות ויתר המבנים יוחזקו בכל זמן שהבריכה פתוחה נקיים ותקינים, להנחת דעתו של המנהל.

42. הרצפות בחדרי השירות יירחצו מדי יום באמצעות תמיסת דטרגנט, ויישטפו בתמיסת כלור בעלת ריכוז של 0.3 עד 0.6 אחוז כלור פעיל; השטיפה בתמיסת הכלור תיעשה אחרי הסרת הדטרגנט בעזרת הדחה במים.

ניקוי הרצפות

43. בשטח הבריכה יימצא תמיד ציוד תקין לניקוי תת-מימי.

ציוד לניקוי
תת-מימי

פרק ז': המבקרים בבריכה

44. לא יורשו להיכנס לחצרי הבריכה אנשים החולים במחלות אלה:

מחלות עור, פצעים מוגלתיים, דלקת עיניים, מחלות אף, אוזן או גרון, הצטננות או מחלות מדבקות אחרות.

איסור כניסת
חולים לבריכה

45. בגדי רחצה ומגבות לא יושאלו לקהל אלא אם כובסו וחוטו בשיטה המניחה דעתו של המנהל.

כניס רחצה
ומגבות

46. מספר המתרחצים בעת ובעונה אחת בבריכה לא יעלה על מתרחץ אחד ל-2.50 מ"ר של שטח פני המים בבריכה.

שטח פני המים
למתרחץ

47. לא יורשה אדם להכניס בעל-חיים לחצרי הבריכה.

איסור הכנסת
בעלי-חיים

48. מציל או סדרן רשאים לדרוש מכל מתרחץ שבעת הרחיצה בבריכה יכסה שערו ויתו כובע רחצה.

הלכשת
כובע רחצה

49. מבקר בחצרי בריכת שחיה העובר על הוראה מהוראות תקנות אלה, או על הוראת מציל או סדרן שניתנה לפיהן, דינו — קנס מאה לירות.

עונשין

50. ליד הכניסה לחצרי הבריכה ובכל חדרי ההלבשה יוצבו שלטים ועליהם הוראות למתרחצים, כלהלן:

הוראות
למתרחצים

(1) יש להישמע להוראות המציל או הסדרן;

(2) כל מתרחץ חייב, לפני כניסתו לבריכה, להתקלח ולרחוץ את גופו

בסבון;

- (3) המתרחץ מתבקש לבקר בבית השימוש לפני כניסתו לבריכה ;
- (4) אסור לירוק או לקנח את האף בבריכה ;
- (5) אסור לדחוף או להטביע ;
- (6) הקפיצה למים מותרת רק מהדופן הצר של הבריכה בצד העמוק ;
- (7) הכניסה אסורה לאנשים החולים במחלות עור, פצעים מוגלתיים, מחלות אף, אוזן או גרון, דלקת עיניים, הצטננות או מחלה מידבקת אחרת ;
- (8) אסור להביא בעלי-חיים לחצרי הבריכה.

פרק ח': הוראות שונות

51. תחילתן של תקנות אלה 30 יום לאחר פרסומן ברשומות. לגבי בריכת-שחיה תחילה שביום תחילת התקנות כבר נבנתה רשאי המנהל, לפי בקשה, לדחות מועד ההפעלה של הוראה מהוראות התקנות או לתת פטור מהפעלתה.
52. לתקנות אלה ייקרא "תקנות רישוי עסקים (תנאי תברואה נאותים לבריכות השחיה), תשל"ג—1973".

ויקטור שם-טוב
שר הבריאות

י"א בסיון תשל"ג (11 ביוני 1973)
(חמ 765056)

פקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935

תקנות בדבר שימור מצרכי מזון על ידי קרינה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935, אני מתקין תקנות אלה :

1. בתוספת לתקנות בריאות העם (שימור מצרכי מזון על ידי קרינה), תשכ"ז—1967¹ ;
לאחר פריט 2 יבוא :

תיקון התוספת

סור א' מצרך מזון	סור ב' סוג הקרינה	סור ג' שיעור הקרינה במספר ראר — עד
3" תערובות מזון לבעלי חיים (עופות)	קרינת גאמה מקובאלט-60	1,500.000"

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות בריאות העם (שימור מצרכי מזון על ידי קרינה) (תיקון), תשל"ג—1973".

נתאשר.
כ"ט בסיון תשל"ג (29 ביוני 1973)
המנהל הכללי של משרד הבריאות
(חמ 773501)

ויקטור שם-טוב
שר הבריאות

¹ ע"ר 1935, חוס' 1, עמ' 53.

² ק"ת תשכ"ז, עמ' 2782 ; תשכ"ח, עמ' 1968 ; תשכ"ח, עמ' 2043.

חוק הריבית (שינוי שיעורים), תשל"ג—1972

צו בדבר שינוי שיעור הריבית

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק הריבית (שינוי שיעורים), תשל"ג—1972,¹ לאחר התייעצות עם שר המסחר והתעשייה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. שיעור הריבית לענין סעיפים 28 ו-75 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט—1959,² יהיה 15% לשנה.

קביעת
שיעור ריבית

2. תחילתו של צו זה ביום החמישה-עשר לאחר פרסומו.

תחילה

3. לצו זה ייקרא "צו הריבית (שינוי שיעורים) (מס' 3), תשל"ג—1973".

השם

יעקב ש' שפירא

כ"ז בסיון תשל"ג (27 ביוני 1973)

שר המשפטים

(חמ 72443)

ממלא מקום שר האוצר

¹ ס"ח תשל"ג, עמ' 12.
² ס"ח תשי"ט, עמ' 234.

חוק הריבית (שינוי שיעורים), תשל"ג—1972

צו בדבר שינוי שיעור הריבית

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק הריבית (שינוי שיעורים), תשל"ג—1972,¹ לאחר התייעצות עם שר העבודה ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. שיעור הריבית לענין סעיף 178 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968,² יהיה 15% לשנה.

קביעת
שיעור ריבית

2. תחילתו של צו זה ביום החמישה-עשר לאחר פרסומו.

תחילה

3. לצו זה ייקרא "צו הריבית (שינוי שיעורים) (מס' 4), תשל"ג—1973".

השם

יעקב ש' שפירא

כ"ז בסיון תשל"ג (27 ביוני 1973)

שר המשפטים

(חמ 72443)

ממלא מקום שר האוצר

¹ ס"ח תשל"ג, עמ' 12.
² ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.

חוק הריבית (שינוי שיעורים), תשל"ג—1972

צו בדבר שינוי שיעור הריבית

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק הריבית (שינוי שיעורים), תשל"ג—1972, לאחר התייעצות עם שר המסחר והתעשייה ועם שר החקלאות, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. שיעור הריבית לענין תקנה 7 לתקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958², יהיה 15% לשנה.
2. תחילתו של צו זה ביום החמישה-עשר לאחר פרסומו.
3. לצו זה ייקרא "צו הריבית (שינוי שיעורים) (מס' 5), תשל"ג—1973".

קביעת
שיעור ריבית

תחילה

השם

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים
ממלא מקום שר האוצר

כ"ז בסיון תשל"ג (27 ביוני 1973)
(חמ 72443)

¹ ס"ח תשל"ג, עמ' 12.
² ס"ח תשכ"ד, עמ' 175; תשל"ג, עמ' 84.

חוק מס נסיעות חוץ, תשי"א—1950

צו בדבר פטור ממס נסיעות חוץ

בתוקף סמכותי לפי סעיף 11 לחוק מס נסיעות חוץ, תשי"א—1950, אני מצווה לאמור:

תיקון
סעיף 2

1. בסעיף 2 לצו מס נסיעות חוץ (פטור), תשל"ל—1970² —
(1) במקום פסקה (26) יבוא:

טור א'	טור ב' סכום הפטור
--------	----------------------

- "(26) עתונאי בעל תעודה שהוציאה לשכת העתונות הממשלתית ומנהל הלשכה אישר שהוא נוסע לחוץ לארץ בתפקיד מטעם עתונו
- 100 לירות"
- (2) בפסקה (35), במקום "קרן גמול להשתלמות למורים התיכונים בע"מ" יבוא "קרן גמול השתלמות למורים העל-יסודיים בע"מ".
2. לצו זה ייקרא "צו מס נסיעות חוץ (פטור) (תיקון מס' 2), תשל"ג—1973".

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

ה' בתמוז תשל"ג (5 ביולי 1973)
(חמ 72420)

¹ ס"ח תשי"א, עמ' 12; תשל"ל, עמ' 15.
² ק"ת תשל"ל, עמ' 1288; תשל"ג, עמ' 154.

חוק מס נסיעות חוץ, תשי"א—1950

צו בדבר פטור ממס נסיעות חוץ

בתוקף סמכותי לפי סעיף 11 לחוק מס נסיעות חוץ, תשי"א—1950, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 2 לצו מס נסיעות חוץ (פטור), תשל"ל—1970,¹ בפסקה (30), במקום "ממומנות על ידי מוסד להשכלה גבוהה" יבוא "ממומנות על ידי ממשלת חוץ או מוסד להשכלה גבוהה".

תיקון
סעיף 2

2. לצו זה ייקרא "צו מס נסיעות חוץ (פטור) (תיקון מס' 3), תשל"ג—1973".

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

ה' בתמוז תשל"ג (5 ביולי 1973)
(חמ 72420)

¹ ס"ח תשי"א, עמ' 12; תשל"ל, עמ' 154.
² ק"ת תשל"ל, עמ' 1288; תשל"ג, עמ' 1657.

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939

צו בדבר יבוא סחורות ללא רשיון מיוחד

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939, אני מצווה לאמור:

1. בצו יבוא חפשי, תשכ"ט—1968,¹ בתוספת —

תיקון התוספת

(1) בפרט 4020 — 03.01 יימחק "הייק";

(2) בפרט 9900 — 64.05, בטור "תנאים מיוחדים", יבוא:

"במקרה של ציון ארץ המקור על סוליות, חייב להיות מוטבע על הסוליה "הסוליה תוצרת (שם הארץ)".

2. לצו זה ייקרא "צו יבוא חפשי (תיקון מס' 6), תשל"ג—1973".

השם

חיים בר-לב
שר המסחר והתעשייה

ה' בתמוז תשל"ג (8 ביולי 1973)
(חמ 740510)

¹ ע"ר 1939, חו"ס' 1, עמ' 137.
² ק"ת תשכ"ט, עמ' 256; תשל"ג, עמ' 182, עמ' 406, עמ' 790, עמ' 1265 ועמ' 1568.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר קביעת מחיר מקסימלי לגפרורים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957,¹ אני מצווה לאמור:

מחיר מקסימלי

1. המחיר המקסימלי לגפרורים במכירה לצרכן הוא —

(1) לקופסת גפרורים — 6 אגורות;

(2) לתבילת גפרורים המכילה 12 קופסאות — 64 אגורות.

ביטול

2. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (גפרורים), תשל"א—1970² — בטל.

השם

3. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחיר מקסימלי לגפרורים), תשל"ג—1973".

חיים בר-לב
שר המסחר והתעשייה

ב' בתמוז תשל"ג (2 ביולי 1973)
(חמ 741106)

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 24; תשל"ג, עמ' 26.
² ק"ח תשל"א, עמ' 221.

פקודת ההקדשות לצרכי צדקה

צו בדבר התאגדותם של נאמני קרן הגן הלאומי, ירושלים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 36 לפקודת ההקדשות לצרכי צדקה¹, אני מצווה לאמור:

רשות להתאגד

1. רות חשין, טדי קולק, משה עליאש, אליהו לחובסקי, אפרים לוי, רלף גולדמן, אביעד יפה, יעקב ינאי ומשה ארגוב (להלן — הנאמנים), רשאים להתאגד.

שם התאגיד

2. לתאגיד ייקרא "קרן הגן הלאומי, ירושלים".

מטרת התאגיד

3. מטרת התאגיד היא להקים את הגן הלאומי בירושלים ליד חומות העיר העתיקה ולהחזיק בו.

מסירת
דיו וחשבון

4. הנאמנים יהיו חייבים למסור לאפוטרופוס הכללי במשרד המשפטים דין וחשבון שנתי מפעולות התאגיד ולפי דרישתו, בכל עת, למסור לו גם ידיעות גוספות ומסמכים נוספים על רכוש התאגיד, הנהלתו ופעולותיו.

השם

5. לצו זה ייקרא "צו ההקדשות לצרכי צדקה (קרן הגן הלאומי, ירושלים), תשל"ג—1973".

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

י"ט בסיון תשל"ג (19 ביוני 1973)
(חמ 78093)

¹ חוקי א"י, כרך א', עמ' 107.

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר תחולת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943, אני מצווה לאמור:

1. הפקודה תחול על הדרך ברוחב עד 50 מטר המתחילה בנקודת ציון 233.456 — 171.069 בקירוב על כביש 24²: חיפה — צומת גולני — טבריה ומסתיימת בנקודת ציון 231.876 — 175.684 בקירוב על הכביש האמור; הדרך עוברת את הגושים 16885, 16886, 16889, 17416, 17417, 17418, 17419, 17453, 17489, והיא מסומנת לשם זיהוי בקו אדום במפה מס' כ/6153 הערוכה בקנה מידה 1:10,000 והחתומה ביד שר העבודה ביום כ"ח בניסן תשל"ג (30 באפריל 1973).

תחולת הפקודה
על דרך

2. העתק המפה האמורה בסעיף 1 נמצא במחלקת עבודות ציבוריות, מחוז הצפון, נצרת עילית, וכל המעוניין בדבר זכאי לעיין בו בשעות העבודה הרגילות.

רשות לעיין
במחלקת המפה

3. לצו זה ייקרא "צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש 24: חיפה — צומת גולני — טבריה: קטע-עוקף מגדל העמק) (איתור תווי), תשל"ג—1973".

השם

יוסף אלמוגי
שר העבודה

כ"ח בניסן תשל"ג (30 באפריל 1973)
(חמ 75050)

¹ ע"ר 1943, תוס' 1, עמ' 40; ס"ח 404, תשכ"ג, עמ' 144.
² ק"ת 553, תשט"ז, עמ' 23.

חוק שכר חברי הכנסת, תש"ט—1949

החלטה בענין שכר חברי הכנסת

בתוקף סמכותה לפי סעיף 2 לחוק שכר חברי הכנסת, תש"ט—1949, מחליטה ועדת הכנסת לאמור:

1. לחבר הכנסת ישולם שכר יסוד בשיעור של 70% משכר היסוד של שר.
2. לסגן יושב ראש הכנסת וליושב ראש ועדה מהועדות הקבועות של הכנסת המנויות בסעיף 12 לתקנון הכנסת, ישולם שכר יסוד בשיעור של 80% משכר היסוד של שר.
3. ליושבי-ראש הכנסת ישולם שכר יסוד בשיעור שכר היסוד של ראש הממשלה.
4. החלטת ועדת הכנסת בענין משכורת חברי הכנסת² — בטלה.
5. תחילתה של החלטה זו ביום א' בסיון תשל"ג (1 ביוני 1973).
6. להחלטה זו ייקרא "החלטת שכר חברי הכנסת, תשל"ג—1973".

שכר
חבר כנסת

שכר סגן יו"ר
הכנסת ויו"ר ועדה

שכר
יו"ר הכנסת

ביטול

תחילה

השם

ארי אנקוריון
יושב-ראש ועדת הכנסת

כ"ו בסיון תשל"ג (26 ביוני 1973)
(חמ 78712)

¹ ס"ח תש"ט, עמ' 41.
² י"ם תש"ר, עמ' 1019; תשל"א, עמ' 998.

בצו הריבית (שינוי שיעורים) (מס' 2), תשל"ג—1973, בסעיף 1(3), במקום "וסעיפים 10 ו-21 לתוספת השניה לפקודה" יבוא "וסעיפים 20 ו-21 לתוספת השניה לפקודה".

כ"ז בסיון תשל"ג (27 ביוני 1973)
(חמ 72443)

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים
ממלא מקום שר האוצר

1 ק"ת תשל"ג, עמ' 1264.

מדור לשלטון מקומי

חוק איגודי ערים, תשט"ו—1955

צו בדבר הקמת איגוד ערים באזור אילון לעניני ביוב,
ביעור יתושים וסילוק אשפה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק איגודי ערים, תשט"ו—1955, אני מצווה לאמור:

1. בכותרת לצו איגוד ערים אזור אילון (ביוב), תשל"ג—1970² (להלן — הצו העיקרי), במקום "לעניני ביוב" יבוא "לעניני ביוב, יתושים וסילוק אשפה".
2. במקום סעיף 2 לצו העיקרי יבוא:

"האיגוד

2. מוקם איגוד שייקרא "איגוד ערים אזור אילון (ביוב, ביעור יתושים וסילוק אשפה".
3. במקום סעיף 4 לצו העיקרי יבוא:

"תפקידי האיגוד

4. תפקידי האיגוד הם לטפל בעניני ביוב, ביעור יתושים וסילוק אשפה".
4. במקום סעיף 53 לצו העיקרי יבוא:

"השם

53. לצו זה ייקרא "צו איגוד ערים אזור אילון (ביוב, ביעור יתושים וסילוק אשפה), תשל"ג—1973".

5. לצו זה ייקרא "צו איגוד ערים אזור אילון (ביוב) (תיקון), תשל"ג—1973".

יוסף בורג
שר הפנים

י"ג בסיון תשל"ג (13 ביוני 1973)
(חמ 765305)

1 ס"ח תשט"ו, עמ' 48; תשכ"ו, עמ' 36.

2 ק"ת תשל"ג, עמ' 913.

פקודת העיריות

חוק עזר ללוד בדבר רחצה בבריכות שחיה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, וסעיף 6 לחוק הסדרת מקומות רחצה, חשכ"ד—1964², מתקינה עיריית לוד חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר ללוד (רחצה בבריכות שחיה), תשל"ב—1972³, יבוא:

"תוספת"

(סעיף 14)

האגרה בלירות

דמי כניסה

1.50 לילדים (מגיל 3 עד 14 שנים)

2.50 למבוגרים

1.50 לחיילים ולנכים

0.75 לתלמידי בית ספר וגני ילדים הבאים בלוויית מוריהם

0.75 השכרת כובע

1.25 השכרת בגדים

כרטיס לעונה שלמה —

75 לראש המשפחה

40 לאשת ראש המשפחה

30 לכל אחד מילדיו

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר ללוד (רחצה בבריכות שחיה) (תיקון), תשל"ג—1973".

השם

צבי איצקוביץ

ראש עיריית לוד

נחאשר.

י"ג בסיון תשל"ג (13 ביוני 1973)

יוסף בורג

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, גוסס חדש 8, עמ' 197.

² ס"ח תשכ"ד, עמ' 172.

³ ק"ת 2843, תשל"ב, עמ' 1099.

פקודת העיריות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לפתח-תקוה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה מועצת עיריית פתח-תקוה חוק עזר זה:

1. במקום סעיף 3 לחוק עזר לפתח-תקוה (מס עסקים עירוני), תשכ"ט—1969³,
יבוא:

3. (א) המס ישולם בששה שיעורים דו-חדשיים שווים; השיעור הראשון ישולם עד 15 באפריל של השנה שבעדה מגיע המס ויתר השיעורים ישולמו לא יאוחר מתום חדשיים לאחר המועד שבו חל מועד התשלום של השיעור שקדם לו.

"תשלום המס"

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 15 באפריל אולם לפני 1 באוקטובר, ישלם את המס בשיעורים דו-חדשיים שווים החל מ-15 לחודש שלאחר החודש שבו התחיל לעסוק.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר ישלם את המס המגיע ממנו בבת אחת תוך חודש מיום שהתחיל לעסוק.

2. תחילתו של חוק עזר זה ביום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973).

תחילה

3. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לפתח-תקוה (מס עסקים עירוני) (תיקון), תשל"ג—
1973".

השם

ישראל פינברג
ראש עיריית פתח-תקוה

נתאשר.

י' בסיון תשל"ג (10 ביוני 1973)

(חמ 8/2)

יוסף בורג
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ע"ר 1945, תוס' 1 עמ' 115; ס"ח תשכ"ו, עמ' 2.

³ ק"ח תשכ"ט, עמ' 1099.

פקודת העיריות

פקודת התעבורה

חוק עזר לצפת בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה מועצת עיריית צפת חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"אוטובוס ציבורי" ו"אוטובוס פרטי" — כמשמעותם בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961;³
"מוי"ת" — כמשמעותו בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961;
"מועצה" — מועצת העיריה;

"מפקד משטרה" — מפקד המחוז של משטרת ישראל שהעיריה, בתחומה, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
"מפקח על התעבורה" — כמשמעותו בסעיף 1 לפקודת התעבורה, לרבות אדם שמפקח על התעבורה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
"מקום חניה" — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;

"מקום חניה מוסדר" — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3;
"מקום חניה פרטי" — מקום חניה המתנהל בידי אדם — פרט לעיריה — על מנת להפיק רווח;

"משקל כולל מותר" — כמשמעותו בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961;
"עיריה" — עיריית צפת;

"פקח" — אדם שראש העיריה מינהו בכתב להיות פקח לענין חוק עזר זה;
"ראש העיריה" — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"רחוב" — דרך כמשמעותה בפקודת התעבורה, והנמצאת בתחום העיריה, לרבות חלק מרחוב;

"רכב" — כמשמעותו בפקודת התעבורה, למעט אופניים;
"רכב פרטי", "רכב מסחרי" ו"רכב ציבורי" — כמשמעותם בפקודת התעבורה;
"תמרו"ר" — כמשמעותו בתקנה 1 לתקנות התעבורה.

סמכות להסדיר
חניית רכב

2. בהסכמת המפקח על התעבורה, ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, רשאי ראש העיריה לאסור, להגביל ולהסדיר את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, לקבוע רחוב או מקום אחר כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב, וכן לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהם מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר בחניה בבת אחת באותו מקום.

מקום חניה מוסדר

3. (א) ראש העיריה רשאי, לאחר התייעצות עם מפקח על התעבורה ועם מפקד המשטרה, לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר ולהסדיר את החניה בו על ידי סדרן או על ידי מכשירים מיכניים.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.

³ ק"ת תשכ"א, עמ' 1425.

(ב) הוסדרה החניה על ידי סדרן, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה לציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

(ג) הוסדרה החניה על ידי מכשירים מיכניים, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה להעמידו בתוך אחד השטחים המסומנים לשם כך והפנויים, מול המכשיר המסונף לאותו שטח, ולהפעיל את המכשיר בהתאם להוראות הכתובות בו.

(ד) הותקנו במקום החניה שלטים, סימנים וכיוצא באלה, חייב אדם המעמיד רכב באותו מקום להעמידו בתוך אחד השטחים המסומנים לשם כך בהתאם להוראות שעל השלטים, סימנים וכיוצא באלה.

מקום חניה פרטי 4. (א) לא ינהל אדם ולא ירשה לאחר לנהל מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש העיריה, והוא רשאי לתיתו, לסרב לתיתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.

(ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש לעיריה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של 100 לירות לשנה לדוגם משטח מקום החניה.

(ה) ראש העיריה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

איסור חניה 5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב ברחוב במקום שהחניה נאסרה מטעם ראש העיריה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעת התעבורה (קביעת תמרורים), תש"ל—1970⁴ (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית ובבלתי פוסקת.

(ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה, אלא —

(1) אם הרכב שייך לאחד הסוגים שחנייתם שם הותרה מטעם ראש העיריה;

(2) בתוך אחד מהשטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטחים מסומנים כאלה;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום;

(4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה.

חניית רכב מסחרי 6. (א) לא יעמיד אדם ברחוב ולא יחנה בו רכב מסחרי שמשקלו הכולל המותר למעלה מ-3000 ק"ג.

(ב) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול לגבי רחוב שהחניה בו הותרה מטעם ראש העיריה לפי סעיף 2 וההיתר מסומן על ידי תמרור.

(ג) העיריה תציב שלטים בדרכי הכניסה לתחום שיפוטה שבהם יפורסם תכנון של סעיף זה ומקום הימצאם של מגרשי חניה.

רכב שנתקלקל 7. רכב שנתקלקל תוך כדי נסיעה, קלקול המונע המשכת הנסיעה, יעמידו הנהוג בו ברחוב, סמוך ככל האפשר לשפה הימנית, לשם תיקונים הכרחיים הניתנים להיעשות בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר ללא דיחוי.

⁴ ק"ת תש"ל, עמ' 738.

8. (א) לא יחנה אדם מונית במקום חניה שנקבע כתחנת מוניות אלא על פי היתר מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש העיריה, והוא רשאי לתיתו, לסרב לתיתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם. (ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שקבע ראש העיריה בהסכמת המפקח על התעבורה.

(ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

(ה) 'משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש לעיריה, לפני קבלתו, אגרה בסך 12 לירות לכל מונית שחנייתה מותרת לפי ההיתר; ניתן ההיתר לאחר 30 ביוני, תופחת האגרה ל-6 לירות לכל מונית.

(ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור, יחזיק את ההיתר במונית ויראהו לשוטט או לפקח על פי דרישתו.

(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה מונית ברחוב, אף במקום שבו מותרת החניה, לזמן העולה על הזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא באחת מאלה:

(1) המונית מוזמנת מאת נוסע ועומדת לרשותו כשהעמדתה או חנייתה הן לשם המתנה לאותו נוסע;

(2) לא הוצעה הולכה במונית והיא מסומנת בשלט "לא פנוי".

אוטובוסים
ציבוריים

9. (א) לא יעמיד אדם אוטובוס ציבורי ברחוב אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים המסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוס או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.

(ב) לא יעמיד אדם אוטובוס ציבורי במקום האמור לזמן העולה על הזמן הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים; הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

(ג) לא יחנה אדם אוטובוס ציבורי בתחנה סופית למעלה מהזמן הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

אוטובוסים
פרטיים

10. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה אוטובוס פרטי, המיועד לפי רשיונות להסיע 20 נוסעים או יותר מלבד הנהג, לשם העלאת נוסעים או הורדתם, או לצורך אחר, ברחוב, אף במקום שבו מותר להעמיד רכב או להחנותו, אלא אם תמרור מורה אחרת או אם הותר הדבר בהיתר מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי ההיתר.

11. ראש העיריה יציין כל מקום חניה וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה.

תמרורים

12. (א) ראש העיריה רשאי לציין על גבי תמרור, או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חניה מסויים.

ריתוק רכב
למקום חניה

(ב) ציין ראש העיריה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה באותו מקום חניה, רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

13. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה מוסדר אלא אם שילם אגרת הסדר בהתאם לשיעורי האגרה הנקובים בתוספת.

אגרת הסדר

(ב) השאיר אדם רכב במקום חניה מוסדר למעלה מזמן החניה שבעדו שילם ובתוך התקופה המותרת לחניה באותו מקום, לא יוציאו משם אלא לאחר ששילם אגרה נוספת בעד זמן החניה הנוסף.

(ג) סודרה החניה על ידי סדרן, תשולם האגרה לידי תמורת תו או תווים או באופן אחר שיקבע ראש העיריה.

(ד) סודרה החניה על ידי מכשירים מיכניים, תוכנס האגרה למכשיר המיכני במטבע או בתווית מתכת מיוחדת בהתאם להוראות השימוש שצויינו על גבי המכשירים.

14. לא יקלקל אדם מכשיר מיכני שהועמד במקום חניה מוסדר ולא יטפל בו שלא בהתאם למטרתו.

טיפול במכשיר
במקום חניה
מוסדר

15. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

פככויות פקח

(ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. העובר על הוראת חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות.

ענישין

17. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לצפת (העמדת רכב וחנייתו), תשל"ג—1973".

השם

תוספת

(סעיף 13(א))

אגרת הסדר

1. במקום חניה מוסדר על ידי מכשירים מיכניים —

שיעור האגרה

לכל רכב, לכל חצי שעה או לחלק מחצי שעה, ובלבד שלא תותר חניה ליותר משעתיים

20 אגורות

2. במקום חניה מוסדר על ידי סדרן —

(א) ביום משעה 06.00 עד 18.00, לכלי רכב —

25 אגורות

לשעה ראשונה או חלק ממנה

12 אגורות

לכל שעה נוספת או חלק ממנה

(ב) בלילה משעה 18.00 עד 06.00, לכל הלילה

או חלק ממנו —

75 אגורות

לכל רכב מסחרי

60 אגורות

לכל מכונית אחרת

15 לירות

(ג) לכל רכב מסחרי, לחודש מראש

7.50 לירות

לכל אופנוע או קטנוע, לחודש מראש

12 לירות

לכל מכונית אחרת, לחודש מראש

א ל י ה ו ק ד ו ש

נתאשר.

ראש עיריית צפת

י"ד באייר תשל"ג (16 במאי 1973)

(חמ 8/22)

אני מסכים.

י ו ס ף ב ו ר ג

ש מ ע ו ן פ ר ס

שר התחבורה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לעמק-הירדן בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה האזורית עמק-הירדן חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הנדרות

"בעל כלב" — אדם שכלב נמצא ברשותו או בפיקוחו;

"לוחית-מספר" — לוחית-מספר ממתכת שניתנה לבעל כלב על ידי המועצה;

"רשיון" — רשיון להחזקת כלב בתחום המועצה;

"המועצה" — המועצה האזורית עמק-הירדן;

"ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך לענין חוק עזר זה על ידי ראש המועצה.

2. (א) לא יחזיק אדם כלב בתחום המועצה אלא אם ניתן עליו רשיון מאת ראש המועצה ועל צווארו לוחית-מספר.

חובת רשיון
ולוחית מספר

(ב) אדם השווה זמנית בתחום המועצה ומחזיק כלב ברשותו, וכן תושב המועצה המחזיק כלב לפיקוח זמני, לא יהיו חייבים ברשיון ובלוחית-מספר, ובלבד שתקופת ההחזקה לא תעלה על חמישה עשר יום.

3. (א) אדם הרוצה ברשיון יגיש למועצה בקשה על כך; אישר ראש המועצה את בקשתו, יתן לו, לאחר תשלום האגרה שנקבעה בסעיף 4, רשיון ולוחית-מספר.

בקשת רשיון
ותקפו

(ב) ראש המועצה ינהל פנקס שיירשמו בו פרטים מלאים על כל כלב שניתן עליו רשיון, וכל בעל כלב ימציא לראש המועצה את הפרטים האמורים לפי דרישתו.

(ג) רשיון שניתן לפי חוק עזר זה יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

4. (א) ראש המועצה יגבה אגרה של חמש לירות בעד כל רשיון וכן אגרה של 50 אגורות בעד כל לוחית-מספר.

אגרה

(ב) המועצה רשאית לוותר על אגרת רשיון לרועה צאן או בקר בעד שני כלבים; עיוור פטור מתשלום אגרת רשיון בעד כלב המשמש לו מורה דרך.

5. (א) ראש המועצה רשאי לסרב ליתן רשיון או לבטל רשיון שניתן, במקרים אלה:

סירוב למתן
רשיון וכיפולו

(1) הכלב הוא בעל מזג פראי;

(2) הכלב מהווה סכנה לבטחון הציבור;

(3) הכלב מקים רעש שהוא מפגע לשכנים;

(4) בעל הכלב הורשע יותר מפעם אחת על עבירה לפי סעיף 386 לפקודת החוק הפלילי, 1936², או על החזקת כלב בתנאים המסכנים את בריאות הציבור;

(5) הכלב לא קיבל זריקות חיסון נגד כלבת לפי תקנות הכלבת (חיסון).

תשל"ג—1972³.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.

³ ק"ת 2941, תשל"ג, עמ' 403.

(ב) ראש המועצה שביטל רשיון לפי סעיף זה לא יחזיר את האגרה ששולמה לפי סעיף 4.

6. (א) בעל כלב שסירבו ליתן לו רשיון, או שהרשיון שניתן לו בוטל, ימסור תוך ארבעה ימים את הכלב למאורות כפי שתורה המועצה.

(ב) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5(א)(1) או (2), לא יושמד הכלב, לאחר שנמסר למאורות כפי שהורתה המועצה, אלא אם שופט שלום נתן צו על כך לפי סעיף 5 לפקודת הכלבת, 1934.

(ג) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5(א)(3), (4) או (5) ובעל הכלב הודיע למועצה תוך ארבעים ושמונה שעות מזמן מסירת הכלב למאורות על כוונתו להגיש לבית משפט מוסמך בקשה נגד השמדת הכלב, לא יושמד הכלב, אלא אם בית המשפט יחליט על כך.

7. לא יחזיק אדם כלב במקום ציבורי ולא ירשה בעל כלב שכלבו יוחזק במקום ציבורי, אלא אם הכלב קשור היטב ומחסום על פיו.

8. (א) כלב שאין עליו רשיון או שאין על צווארו לוחית מספר או המוחזק שלא בהתאם לסעיף 7, יתפסהו שוטר או פקיד המועצה וימסרהו למאורות כפי שתורה המועצה, ואם אי אפשר לתפסו רשאי הוא להשמידו.

(ב) כלב שנמסר למאורות כפי שהורתה המועצה לפי סעיף קטן (א) לא יושמד אלא אם לא ימצאו לו תובעים תוך ארבעים ושמונה שעות אחרי שנמסר; המועצה רשאית להאריך את התקופה האמורה עד שבעה ימים אם נראה לה הכלב כבעל ערך.

(ג) כלב שנתפס לפי סעיף קטן (א) לא יוכל בעליו לקבלו בחזרה, אלא לאחר שהמציא עליו רשיון תוך תקופת החזקתו במאורות.

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות; ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו.

10. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לעמק הירדן (פיקוח על כלבים), תשל"ג—1973".

מנחם רולל
ראש המועצה האזורית עמק-הירדן

נתאשר.
ל' בניסן תשל"ג (2 במאי 1973)
(חמ 8/13)

יוסף בורג
שר הפנים

⁴ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 481, עמ' 242.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקרית-שמונה בדבר ניקוי חצרות וכניסות לבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-שמונה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

"נכס" — בנין או מגרש בתחום המועצה;

"בעל" — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכס או שהיה מקבלה אילו היה הנכס נותן הכנסה. בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כח, בין שהוא בעל הרשום של הנכס ובין שאינו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר-משנה ששכר נכס לתקופה של למעלה משלוש שנים;

"מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בנכס כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

"בנין" — כל מבנה בתחום המועצה שהוא בנוי אבן, ביטון, חימר, ברזל, עץ או חומר אחר, לרבות כל יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוטרסה, כרכוב, בליטה או חלק של בנין או כל דבר המחובר אליו או כל כותל, סוללה, סייג, גדר או מבנה אחר המקיפים או תוחמים או מכוונים להקיף או לתחום קרקע כלשהי וכולל את שטח הקרקע שמשמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם מבנה כחצר או כגינה או לכל צורך אחר של אותו מבנה;

"שטח בנוי" — שטח שהמועצה הכריזה עליו, באישור הממונה על מחוז הצפון, כעל שטח בנוי לענין חוק עזר זה;

"מגרש" — קרקע פנויה בשטח בנוי;

"המועצה" — המועצה המקומית קרית שמונה;

"ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"מפקח" — אדם שמינתה המועצה להיות מפקח לצורך חוק עזר זה, לרבות אדם שהמפקח העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

2. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מאת בעל מגרש לנקות את המגרש ומאת בעל בנין או המחזיק בו, לנקות חצר כניסה של אותו בנין.

דרישה לניקוי

(ב) ההודעה תכלול את התנאים, הפרטים והאופן לביצוע הניקוי ואת התקופה שבה יש לבצעו.

3. בעל נכס או המחזיק בו שקיבל הודעה כאמור בסעיף 2, חייב למלא אחריה.

הובה למלא אחרי ההודעה

4. לא מילא בעל נכס או מחזיק בו אחרי הודעת ראש המועצה כאמור בסעיף 3 או ביצע את הניקוי שלא לפי התנאים, הפרטים והאופן המפורטים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את הניקוי ולגבות את הוצאות הניקוי מאת בעל הנכס או המחזיק בו.

ניקוי על ידי המועצה

5. (א) אגרת ניקוי בעד ניקוי על ידי המועצה תהיה בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת ניקוי

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, תשכ"ה, עמ' 256.

(ב) האגרה בעד ניקוי מגרש תשולם על ידי בעל המגרש, ואילו האגרה בעד ניקוי חצר או כניסה לבנין תשולם בשיעור 1/3 על ידי בעל הבנין ובשיעור של 2/3 על ידי המחזיקים בו, שיחולקו בין המחזיקים לפי מספר החדרים התפוסים בידיהם. לצרכי החלוקה האמורה יראו את המחזיק בחנות כמחזיק בשני חדרים.

6. (א) המפקח רשאי להיכנס מזריחת החמה עד שקיעתה לכל מגרש, חצר או כניסה לבנין כדי לברר את מצב הנקיון בהם ואם נתמלאו דרישות ראש המועצה כאמור בסעיף 2.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדאר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מגוריו, או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או פורסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס חמש מאות לירות.

9. חוק עזר לקרית-שמונה (ניקוי חצרות וכניסות לבנינים), תשי"ט—1959² — בטל.

10. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לקרית-שמונה (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים)", תשל"ג—1973.

תוספת

(סעיף 5)

אגרת ניקוי
בלירות

40	1. בעד ניקוי מגרש ששטחו עד 500 מ"ר
30	לכל 500 מ"ר נוספים או חלק מהם
40	2. בעד ניקוי חצר ששטחה עד 500 מ"ר
30	לכל 500 מ"ר נוספים או חלק מהם
5	3. בעד ניקוי כניסה לבנין

נתאשר.

י"ד באייר תשל"ג (16 במאי 1973)
(חמ 8/39)

אברהם אלוני
ראש המועצה המקומית קרית-שמונה

יוסף בורג
שר הפנים

² ק"ת 934, תשי"ט, עמ' 1830.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לראמה בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה המקומית ראמה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
"תעודה" — אישור בכתב בכל ענין שבסמכות המועצה;
"המועצה" — המועצה המקומית ראמה;
2. ראש המועצה רשאי לתת, לאשר או לקיים תעודה או העתק תעודה.
3. (א) המבקש מראש המועצה תעודה ישלם למועצה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת.
(ב) המועצה רשאית להפחית את האגרה או לוותר עליה אם המבקש הוא עני, או מוסד לצרכי צדקה, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים.
4. חוק עזר לראמה (אגרת תעודת אישור), תשט"ו—1955² — בטל.
5. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לראמה (אגרת תעודת אישור), תשל"ג—1973".

הנדרות

מתן תעודה

אגרה

ביטול

השם

תוספת

(סעיף 3)

שיעור האגרה
בלירות

א. תעודה —

1. בענין הנוגע לקרקעות, לבנינים או לירושות, פרט לרישום דירה בבית משותף
2. בענין רישום דירה בבית משותף
3. בכל ענין אחר
- ב. העתק תעודה

10

10

5

5

חנא נאציף מוייס

ראש המועצה המקומית ראמה

נתאשר.

י' בסיון תשל"ג (10 ביוני 1973)
(חמ 8/6)

יוסף בורג

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 523, תשט"ו, עמ' 1184.

תיקון טעות דפוס

בתקנות שעת-חירום (ייצוב מחירי דירות ושירותי בניה), תשל"ג—1973, שפורסמו בקובץ התקנות 3030, תשל"ג, עמ' 1583, בתקנה 2(ב), במקום "מכירת" צ"ל "מסירת".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).